

КОРУПЦІЯ У ПОЛІТИЧНІЙ СИСТЕМІ ЗАХОДУ ТА СХОДУ

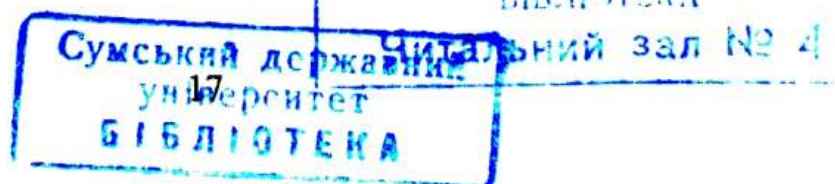
Доп. - Павленко Г., ІН-51

Наук. кер. – ст. викл. Павленко В.П.

Сьогодні у всьому світі надзвичайно гостро постає проблема корупції. З цим явищем стикається майже кожна людина, проте висновки відносно корупції і того, потрібно з нею боротися чи ні, кожен робить для себе сам. Відрізняється відношення до цієї проблеми, як і до будь-якого іншого суспільного чи політичного явища, і в залежності від країни чи нації. Звісно ж, це питання вже досить давно вивчається вченими, проте занадто узагальнено, не беручи до уваги цієї різниці.

У сфері політики корупція - це злочинна діяльність, що полягає у використанні посадовими особами довірених їм прав і владних можливостей з метою особистого збагачення. Корупція набуває широкого поширення в умовах розростання бюрократії і перетворює останню в особливий соціальний прошарок, що володіє владними привілеями. Слід відрізнити від корупції хабарництво, підкуп чи протекціонізм, хоча перелічені явища є лише складовими корупції. Підкупом чи хабаром можна домогтися прискорення діючого закону, який власне і сповільнювався лише для створення умов хабара. Тоді як корупція просто не звертає уваги на закони, точніше – вводить свої – нелегальні, які згодом стануть ще більш реальними, ніж ті, що приймаються парламентом. Корупція створює свою систему цінностей і власну ієрархію. Тож, поширюючись в системі державної влади, вона ігнорує закон і переводить відносини з формальних – на неформальні.

Наукою визнано, що існує дві цивілізації, дві суспільні системи: Східна і Західна. Проте, у цій роботі ми хочемо розглянути різницю між ними саме в політичному сенсі і порівняти ставлення до корупції, її причин і проявів у політичних системах Сходу та Заходу.

До основних системних якостей західних країн можна віднести індивідуалізм, право і конкуренцію. Серед особливостей системи відносин на Сході варто зазначити надмірну інтегрованість індивіда в колективі та корпоративність. Структура східного суспільства базувалася на мікроструктурі – корпораціях. Люди, що в них об'єднувалися, за допомогою існуючого загального права і усталених традицій мали хоча б якийсь захист від свавілля влади. А з цих якостей східної цивілізації випливає зовсім інша, порівняно з європейською, соціальна структура суспільства, інші політичні інститути.

Структура політичної системи може бути як централізованою, так і децентралізованою. Перша характерна для політичної системи східного типу, у якій переважає закрита політика (політика, при якій уряд забороняє обнародувати найменші недоліки і прорахунки і, узагалі, відкрито за неї боротись), а друга – для політичної системи західного типу, переважно з відкритою політикою (більш регламентована, базується на «писаних правилах-законах», реалізується прилюдно, із широким оповіщенням про її хід).

У західному і східному суспільствах підхід до корупції абсолютно різний, а сформувався він у наслідок індивідуальних особливостей кожної з суспільних і політичних систем.

Корупція в східних країнах, до яких ми можемо віднести й Україну, народжується не з пороків окремих осіб, а є породженням надмірно централізованої економічної та політичної системи. Другою причиною тотальної корупції можна вважати зосередження безконтрольної влади в руках чиновників не тільки в економіці, але й у соціальному, громадському житті.

У західних країнах корупція найчастіше носить залишковий характер, тому що будь-який працюючий громадянин має можливість задовольнити практично усі свої потреби легальним шляхом. І в нього немає необхідності давати хабара за це. Для корупції залишаються в основному тіньові сторони життя. У нас же вона органічно входить в усі сфери

економічного і соціального життя, тому що практично є одним із шляхів задоволення елементарних життєвих потреб.

І хоча існує давно усталена думка про те, що корупція – це негативне явище, що заважає нормальному існуванню розвиненого громадянського суспільства і сильної держави в цілому, для східної системи це поняття визначається трохи по-іншому.

Корупція в східній політичній системі, на наш погляд, може вважатись закономірним явищем, а точніше – невід’ємним елементом системи, без якого вона не могла би ефективно функціонувати, оскільки більшість поточних завдань цієї системи вирішується на основі неформальних, особистих відносин. Нерозвиненість правової бази, особистої дисципліни керівників та підлеглих, а також несхильність людей даного суспільства до формалізації відносин, змушує вирішувати всі службові або особисті проблеми через неформальні домовленості, які, в свою чергу, відкривають простір як для зловживання керівниками своїм службовим становищем, так і для намагання підлеглих “обійти” будь-які приписи і вимоги. І це не тільки не руйнує дану систему, але і робить її достатньо гнучкою, легко адаптованою до будь-яких змін в режимі управління, а отже і цілком ефективною.

МЕТОДЫ ОБЩЕНИЯ С ЛЮДЬМИ И СПОСОБЫ ОКАЗАНИЯ ВЛИЯНИЯ НА НИХ

Докл. - Деркач Ж., ЕФ-61

Науч. рук. – ст. преп. Сахно П.И.

На свете есть только один способ побудить кого-либо что-то сделать. Задумывались ли вы когда-нибудь над этим?

Да, только один способ. И он заключается в том, чтобы заставить другого человека захотеть это сделать.

Конечно, вы можете под дулом револьвера заставить человека отдать вам свои часы. Вы можете заставить служащего работать, угрожая ему увольнением в случае его отказа. Вы можете заставить ребенка делать то, что хотите, с помощью